

posudek oponenta

Pavel Hykyš se ve své bakalářské práci zaměřil na téma z oblasti obchodně-právní, totiž na akciové společnosti. Téma pojal ve srovnávací česko-francouzské perspektivě a doplnil je o rozbor vybraných právních termínů a jejich ekvivalentů v obou příslušných jazycích. Jedná se tedy o téma, které dobře odpovídá jeho studijnímu oboru a které dává prostor k uplatnění řady kompetencí získaných během studia.

Po stručném úvodu následuje kapitola 2, která je věnována popisu právní úpravy akciových společností v České republice, následující kapitola 3 pak popisuje právní úpravu tohoto typu společností ve Francii. V obou kapitolách je vždy zmíněna historie akciových společností, zákony, které je upravují, jejich typologie a fungování. Čtvrtá kapitola přináší srovnání právních úprav v obou zemích. Pátá kapitola je zaměřena jazykově a obsahuje rozbor vybraných termínů dané problematiky. Práci uzavírá dvojjazyčný glosář a francouzsky psané resumé.

Práci považuji za uspokojivě zvládnutou ve všech rovinách – metodologické, obsahové i formální. Autor funkčně pracuje s deskripcí, komparací i analýzou; i tam, kde převládá deskriptivní postup, se však snaží nad popisovanými skutečnostmi zamýšlet a zaujímat k nim případně vlastní stanovisko. Struktura práce je přehledná, výklady jsou srozumitelné, autor prokazuje znalost odborné terminologie i solidní vhléd do dané problematiky, opírá se o nepočetné, ale relevantní tištěné sekundární prameny i o primární zdroje (příslušné zákony). Ne zcela zvládnutá je ale definice různých druhů akcií na str. 60 (autor v obou případech uvádí, že jde o „akcii ve formě cenného papíru na řad“).

Oceňuji aktuálnost a původnost práce, nejsamostatněji je zpracována kapitola „Lexikální analýza příslušné právní terminologie“. Několik připomínek lze vznést k formální stránce práce: uvádění jmen citovaných autorů kurzívou, ne zcela jednotné používání velkých písmen, především u názvů typů společností (*société anonyme* / *Société anonyme* / *Société Anonyme*), absence abecedního řazení položek seznamu zdrojů, v několika případech nekompletní překlady francouzských citací (s. 55, 59). V glosáři by možná bylo užitečné nějakým způsobem odlišit zavedené termíny (ekvivalenty francouzských termínů) od těch, které navrhuje sám autor. Ze stylistického hlediska by bylo dobré držet se buď vyjadřování v 1. osobě jednotného čísla, nebo používat důsledně autorský plurál (v práci najdeme obě možnosti), a vyvarovat se poněkud příznakového prospěchového dativu (*uvedeme si, představíme si, můžeme si popsat, řekneme si* apod.).

Předkládaná bakalářská práce splňuje požadavky kladené na tento typ kvalifikačních prací, výše uvedené nedostatky jsou formálního rázu a zásadně nesnižují její informativní hodnotu. Doporučuji proto práci Pavla Hykyše k obhajobě a navrhuji hodnocení *výborně*.

České Budějovice 30. 5. 2014

Mgr. Kateřina Drsková, Ph.D.